

Afzender:
v.u./e.r. Freddy Tack
rue Ad. Vandenschriekstraat 119
1090 Brussel/Bruxelles

Photo: Daniel González Rodríguez

Photo: Monique Dits

26-7 Embajada de Cuba - Bruselas

Photo: Monique Dits

Photo: Monique Dits

La Conversación: escultura diseñada por el artista francés Etienne Pirot -
2012 - Plaza San Francisco de Asís - La Habana Vieja

Photo: Monique Dits

Voorwoord van de voorzitter

Meer en meer stemmen in de wereld rijzen om zich te verzetten tegen de handhaving van de blokkade tegen Cuba en de opname op de lijst van landen die zogezegd het terrorisme steunen.

En het zijn niet enkel stemmen van solidariteitsverenigingen of linkse partijen. Talrijke regeringen, vooral in Latijns-Amerika en de Caraïben, evenals politieke en sociale verenigingen in de VS zelf, eisen het einde van de sancties en een wijziging van de onjuiste politiek die elke Cubaan treft in het dagelijks leven. Eind juli eisten de Verenigde Naties van de Verenigde Staten van Amerika het stopzetten van alle beperkingen opgelegd aan Cuba. Tijdens de Raad over Mensenrechten van de Verenigde Naties (Genève, 27/06/2024) hebben 123 landen de schrapping geëist van Cuba van de unilaterale lijst van landen die zogezegd het terrorisme steunen. Op 30 juli benadrukte de 47e Conferentie van Regeringsleiders van de Gemeenschap van de Caraïben (Caricom) de zware ongerustheid over de verslechtering van de humanitaire toestand in Cuba ingevolge de Noord-Amerikaanse blokkade. De Caricom roept op tot de opheffing van de blokkade en de schrapping van Cuba van de lijst van landen die zogezegd het terrorisme steunen. Nog op 31 juli zijn 46 congresleden van de VS tussengekomen bij Joe Biden om Cuba van deze lijst te schrappen.

In november gaan alle lidstaten van de Verenigde Naties eens te meer voor de motie stemmen die Cuba neerlegt voor het beëindigen van de blokkade, een jaarlijkse stemming waar enkel de VS en Israël systematisch de motie verwerpen. België en alle lidstaten van de Europese Unie gaan stemmen voor de opheffing van de blokkade. En daarna? Daarna niets meer. De EU en België ondernemen geen enkele actie om de belangen van hun ondernemingen en burgers te verdedigen. Zij nemen niet de minste maatregel om de banken te verplichten normale betrekkingen met Cuba te herstellen. Men veroordeelt in woorden, maar inzake daden heerst een schandalige stilte en een schuldige inertie.

Onze solidariteit met het Cubaanse volk is des te meer noodzakelijk en onze activiteiten voor de opheffing van de blokkade en de schrapping van Cuba van de lijst van landen die zogezegd het terrorisme steunen moeten nog versterkt verdergezet worden en een prioriteit blijven voor ons allen.

Wij rekenen op uw steun !

Freddy Tack

Édito du président

De plus en plus de voix s'élèvent dans le monde pour dénoncer le maintien du blocus de Cuba par les États-Unis et la reprise sur la liste arbitraire des pays supposés soutenir le terrorisme.

Et ce ne sont pas seulement des voix d'organisations de solidarité ou de partis de gauche. De nombreux gouvernements, surtout d'Amérique Latine et des Caraïbes, ainsi que des organisations politiques et sociales aux États-Unis même, réclament la fin des sanctions et un changement de la politique injuste qui frappe chaque Cubain dans sa vie quotidienne. Fin juillet l'ONU a exigé des États-Unis l'élimination de toutes les restrictions imposées à Cuba. Lors du Conseil des Droits Humains de l'ONU (Genève, 27/06/2024) 123 pays ont exigé le retrait de Cuba de la fameuse liste unilatérale. Le 30 juillet, la 47e Conférence des Chefs de Gouvernement de la Communauté des Caraïbes (Caricom) a exprimé sa grave inquiétude pour la détérioration de la situation humanitaire à Cuba suite au blocus nord-américain. La Caricom appelle à la levée du blocus et à la radiation de Cuba de la liste des pays supposés soutenir le terrorisme. Le 31 juillet, 46 congressistes nord-américains sont intervenus auprès de Joe Biden pour rayer Cuba de cette liste.

En novembre la totalité des pays membres des Nations Unies voteront une fois de plus pour la motion déposée par Cuba pour mettre fin au blocus, vote annuel où seulement les États-Unis et Israël rejettent systématiquement la motion. La Belgique et tous les pays de l'Union Européenne vont voter pour la levée du blocus. Et après? Après, plus rien, ni l'UE, ni la Belgique n'entament aucune action pour défendre les intérêts des entreprises et des citoyens. Ils ne prennent pas la moindre mesure pour obliger les banques à rétablir des relations normales avec Cuba. En paroles on condamne, dans les actes et les faits règne un scandaleux silence et une inertie coupable.

Notre solidarité avec le peuple cubain est d'autant plus nécessaire et nos activités pour la levée du blocus et la radiation de Cuba de la liste des pays supposés soutenir le terrorisme doivent se poursuivre sans trêve et rester une priorité pour nous tous.

Nous comptons sur votre soutien !

Freddy Tack

LA GUERRE NON DÉCLARÉE CONTINUE SANS RELÂCHE

Freddy Tack

DE LA POUDRE AUX YEUX

Le 13 août, la revue américaine « Politico » a publié un article de Heric Bazail-Eimil et Miles J. Herzenhorn intitulé « Les États-Unis et Cuba sont dans une impasse au sujet d'une extension de leurs relations ». Les auteurs citent trois soi-disant ouvertures que les États-Unis proposaient à Cuba :

- Avoir autorisé des fonctionnaires cubains à visiter les installations de l'aéroport de Miami pour y voir le fonctionnement des systèmes de sécurité aérienne.
- Les États-Unis ont retiré Cuba d'une liste de pays qui ne coopèrent pas pleinement à la lutte contre le terrorisme.
- Les États-Unis ont appliqué une décision de 2022 qui autorise les entrepreneurs privés cubains d'accéder aux services bancaires et aux plateformes financières nord-américaines.

Ils présentent les trois points comme « les ouvertures les plus significatives vers La Havane depuis l'administration Obama », en citant un « officiel » de la Maison Blanche, qui veut rester anonyme, et qui aurait déclaré n'avoir décelé aucune volonté du gouvernement cubain pour une ouverture dans les relations.

« Cubahora », un des sites cubains, a réagi à cet article pour le moins tendancieux.

En ce qui concerne le premier point (la visite de l'aéroport de Miami), il rappelle que les deux pays ont signé un mémorandum d'entente au sujet de l'aviation civile qui prévoit, entre autres, des visites mutuelles au sujet de la sécurité des installations de transit pour les passagers. Soit rien de neuf mais une simple exécution d'accords déjà en vigueur.

Au sujet du retrait de Cuba de la liste de pays qui ne coopèrent pas pleinement à la lutte contre le terrorisme, on ne peut parler que d'une blague de mauvais goût, car ce retrait n'a pas la moindre conséquence pratique. Par contre Cuba reste maintenu sur la liste des pays qui soi-disant soutiennent le terrorisme. Une mesure qui limite à l'extrême l'accès de Cuba aux opérations financières internationales (voir à ce sujet Cuba Sí 223, page 7 : comment jouer avec des listes unilatérales et illégales).

Pour le troisième point, Cubahora souligne qu'à ce jour il a été impossible de citer ne fut ce qu'un entrepreneur privé cubain qui aurait bénéficié de ces services bancaires. Il n'existe aucune preuve à ce sujet car, même si certains fonctionnaires nord-américains auraient voulu faciliter la croissance du secteur privé cubain, les lois du blocus empêchent la réussite d'un tel objectif.

Les auteurs de l'article de Politica signalent également que Cuba souffre d'une crise économique jamais connue qui incite des centaines de milliers de Cubains de fuir l'île

pour se réfugier aux États-Unis. Une constatation qui ne fait pas la moindre référence aux conséquences criminelles du blocus et au maintien de Cuba sur la liste des pays soi-disant soutenant le terrorisme.

Une fois de plus du cynisme et de la poudre aux yeux.

Sources:

- <https://www.politico/news/2024/08/13/us-cuba-biden-relations-00173897>
- <https://www.cubahora.cu/politica/washington-y-la-habana-atascadosquestion>

DES AGRESSIONS SANS LIMITES

Le 8 juillet la télévision cubaine a consacré une soirée spéciale aux actions terroristes contre l'île. On y a abordé l'arrestation de Ardenys García Álvarez, qui avait émigré en 2014 pour revenir illégalement, par mer, en novembre 2023, avec des armes et des munitions et des projets d'actions terroristes, d'attentats et de tentatives de déstabilisation.

Il est évident et indéniable que les autorités des États-Unis sont au courant de ce type d'actions et les soutiennent. Washington consacre chaque année des millions de dollars pour financer des campagnes et des actions violentes pour tenter de faire tomber le gouvernement révolutionnaire cubain. En 2022, par exemple, le Congrès nord-américain a mis à disposition plus de 35 millions de dollars pour financer des programmes subversifs soutenus par le Département d'État et patronnés par l'USAID (Agence pour le Développement International) et la NED (Fondation Nationale pour la Démocratie).

DES RELATIONS ET DES ÉCHANGES OFFICIELS

L'émission a également abordé les échanges officiels au sujet des agressions.

Le gouvernement cubain a transmis depuis 1996 d'abondantes informations aux autorités nord-américaines au sujet de dizaines de terroristes d'origine cubaine, opérant depuis les États-Unis, qui ont organisé, financé et exécuté des actes terroristes sur le territoire cubain. Ces échanges ont été maintenus depuis lors.

Des données ont été transmises en juin 1998 après des actes terroristes frappant les infrastructures touristiques de Cuba. Des rencontres Cuba – États-Unis se sont déroulées en 1998, 1999, 2005 et 2010, aussi bien à La Havane qu'à Washington. Des rencontres « techniques » pour le combat contre le terrorisme ont eu lieu avec des représentants du Département d'État nord-américain, de la Justice, de la Sécurité Intérieure, du FBI et d'autres agences fédérales.

En 2016 des agents du FBI sont venus à Cuba pour parler avec des prisonniers auteurs d'actes terroristes. En 2018 Cuba a transmis un dossier concernant les actions contre

les infrastructures électriques, de la santé publique et du transport, ainsi qu'au sujet de lancements d'explosifs incendiaires contre des installations à La Havane.

En 2020 ce furent des rapports au sujet d'actes de vandalisme contre des bustes de José Martí, de l'incendie de bus des transports publics, de la contamination de sources d'eau potable, d'actes violents contre des stations de radio et des attentats contre des sièges diplomatiques de Cuba.

Par la fourniture de ces dossiers Cuba exprimait clairement qu'une coopération était nécessaire. Malgré tous ces efforts les activités violentes n'ont jamais diminué et les enquêtes démontrent que les terroristes agissent dans une impunité totale, malgré les preuves fournies.

Plus récemment, en octobre 2022 et mars 2023, des avions civils cubains ont été séquestrés, alors que la piraterie aérienne est un délit repris dans plusieurs conventions internationales, ratifiées par Cuba et les États-Unis. En avril 2023, on retiendra une rencontre technique avec le FBI au sujet de la coopération dans la lutte contre le terrorisme.

Cette même année plusieurs échanges eurent lieu avec des diplomates nord-américains et des représentants de plusieurs agences au sujet des actes terroristes contre l'ambassade de Cuba à Washington, sans aucune réponse concrète. Par contre, l'auteur Alexander Alazo Baró a été acquitté pour charges retenues, et Joe Biden a libéré Eduardo Arocena, l'assassin du diplomate cubain Félix García.

L'impunité pour les coupables d'actes terroristes est toujours un fait, et reste maintenue depuis 1959, sous tous les présidents en exercice depuis lors.

LES MANIPULATIONS ET LES FAKE NEWS

Le même scénario se poursuit pour les campagnes anti-cubaines, sans le moindre affaiblissement.

Une campagne récente avait pour thème les résultats de Cuba aux Jeux Olympique de Paris, présentés comme une preuve de la décadence de la révolution dans les sports. Encore une manipulation où on oublie les médailles de Cubains ayant participé pour d'autres pays, mais qui furent tous formés à Cuba et qui, presque tous, font encore toujours appel à des entraîneurs cubains. Mais personne ne s'offusque de la commercialisation des jeux où, pour accéder au podium, il faut beaucoup d'argent, de généreux mécènes et voler des athlètes dans le Sud Global.

Les élections qui se sont déroulées au Venezuela sont également une source de calomnies et de fake news contre Cuba. Des sources d'information anonymes (bien sûr) ont transformé des vols réguliers entre Cuba et le Venezuela en mouvements extraordinaires de personnel et de documents destinés à falsifier les résultats. Les autorités cubaines ont confirmé qu'entre le 28 juillet et le 2 août 2024 aucun vol n'a été enregistré en dehors des mouvements programmés auparavant.

Parmi les mensonges diffusés on mentionnait du personnel cubain pour protéger les dirigeants du gouvernement vénézuélien et du personnel spécialisé pour manipuler les élections, personnel cubain composé de spécialistes en sciences informatiques. Les vols retours auraient servi à rapatrier du personnel médical cubain afin de protéger

leur vie vu des violences possibles. Cette campagne de mensonges éhontés alimente les fausses informations au sujet d'une ingérence cubaine au Venezuela.

Comme d'habitude aucune preuve n'est fournie, mais les mensonges sont répercutés en continu dans les médias et sur les réseaux digitaux.

La guerre non-déclarée se poursuit par tous les moyens disponibles, sans repos, sans trêve.

LES RELATIONS INTERNATIONALES DE CUBA

Le MINREX (Ministère des Affaires étrangères de Cuba) a présenté son rapport d'activités de 2023.

Cuba a entretenu en 2023 des relations diplomatiques avec 195 États, dont 190 membres des Nations Unies et 5 autres (Palestine, République Arabe du Sahara Occidental, les Îles Cook, le Vatican et Niué), et on arrive à 197 avec l'Ordre Militaire et Hospitalier de Saint-Jean-de-Jérusalem, de Rhodes et de Malte, ainsi que l'Union Européenne.

Durant cette année Cuba a reçu la visite de 172 hauts dirigeants du monde entier. Cuba a poursuivi sa collaboration dans les organismes internationaux et régionaux, et a signé 29 accords gouvernementaux. Les efforts réalisés dans ce domaine ont été centrés essentiellement sur des objectifs d'échanges commerciaux et financiers et sur le développement d'opportunités économiques pour affronter la situation grave que traverse le pays et frappe sa population. Le rapport souligne que cette situation complexe est due essentiellement à la politique hostile et aux pressions maximales des États-Unis.

Dans le cadre du respect de la paix mondiale et du droit international, Cuba a soutenu la cause palestinienne et les luttes pour un ordre mondial démocratique plus juste et plus égalitaire, basé sur le droit international et l'égalité souveraine des États.

En ce qui concerne les liens avec l'Amérique Latine et les Caraïbes, Cuba maintient la défense des principes de non-ingérence dans les affaires intérieures des États et confirme son soutien à la Proclamation de l'Amérique Latine et des Caraïbes comme Zone de Paix, qui a fêté son dixième anniversaire en 2024.

Le gouvernement cubain a également réitéré sa disposition et sa volonté pour le rétablissement d'une relation plus constructive et respectueuse entre Cuba et les États-Unis, sans atteinte à la souveraineté et à l'indépendance du pays.

Le rapport mentionne également : « Le soutien à la lutte contre le blocus économique, commercial et financier des États-Unis, par des démonstrations de solidarité dans des villes sous toutes les latitudes, et le rejet mondial de la reprise sur la liste des pays qui soutiennent le terrorisme, ainsi que la présidence cohérente du Groupe des 77 + la Chine, ont encore élevé le prestige de Cuba dans ses relations avec le monde ».

Un bilan impressionnant qui confirme que Cuba n'est pas seul et pas isolé, comme certains voudraient nous le faire croire.

Source : MINREX

CUBA HEEFT GEEN INMENGING NODIG OM MENSENRECHTEN TE GARANDEREN

Wim Leysens

Mensenrechten en Cuba, het is een gevoelig en controversieel thema. Over dit thema had ik in april '24 een gesprek met een Cubaanse professor internationaal recht. Omdat het om een informeel gesprek ging zonder afspraken over een mogelijk artikel, vernoem ik de naam niet.

MENSENRECHTEN VERANKERD IN DE CUBAANSE GRONDWET WORDEN INTERNATIONAAL POLITIEK MISBRUIKT

Cuba heeft gekozen voor een "socialistische democratie, gestoeld op rechtvaardigheid en sociale gelijkwaardigheid, op het volle genot van de mensenrechten, op de participatie van de samenleving in de economische en sociale evolutie naar een welvarend, democratisch en duurzaam socialisme¹". In Artikel 41 van de nieuwe Grondwet van 2019 erkent en garandeert de Cubaanse staat "het onherroepelijke, onaantastbare, ondeelbare, universele en onderling verbonden genot en de uitoefening van de mensenrechten, overeenkomstig de beginse-

len van progressiviteit, gelijkheid en non-discriminatie". Maar ondanks deze zeer humanistische doelstellingen wordt Cuba juist op dit punt aangevallen. Anti-Cuba krachten in de VS en ook in het Europees Parlement grijpen elke aanleiding aan om Cuba te beschuldigen van de schending van het recht op vrije meningsuiting of van organisatie. De Cubaanse overheid reageert op elke aanval vrij defensief, omdat deze kritieken passen in de bewuste pogingen om de Cubaanse overheid in diskrediet te brengen.

HET WESTEN HEEFT EENZIJDIGE KIJK OP MENSENRECHTEN

Klassiek maakt men onderscheid tussen de verschillende generaties mensenrechten: de burgerrechten en politieke rechten (vrije meningsuiting en vrijheid van organisatie),

de economische, sociale en culturele rechten (recht op voedsel, huisvesting, onderwijs, gezondheid) en de collectieve rechten (recht op zelfbeschikking van een bevolkingsgroep of land).

Europa en de VS leggen vooral klemtoon op de individuele rechten zoals de vrijheid van meningsuiting, het recht op organisatie, enz. Vanuit deze bril kijken zij naar andere landen en koppelen zij ook de samenwerking met andere landen aan het respect voor de(zelf) categorie van mensenrechten. Voor Cuba vormen alle generaties van mensenrechten één en ondeelbaar geheel en zijn ze allemaal even belangrijk.

CUBA INVESTEERT IN COLLECTIEVE RECHTEN

Het gemakkelijkste te realiseren zijn de individuele rechten zoals vrijheid van meningsuiting, want dat vraagt van de overheid enkel een passieve instelling. Daarentegen een land dat het recht op onderwijs of gezondheid voor gans zijn bevolking wil garanderen, moet daar grote inspanningen en investeringen voor doen. En dat heeft Cuba nu net sinds de revolutie van 1959 gedaan. Vandaag staat de kwaliteit van het onderwijs en de gezondheidszorg omwille van de economische crisis zwaar onder druk. Desondanks levert Cuba hier een grootse prestatie door de gratis toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, cultuur en sport te blijven garanderen, ook in deze moeilijke omstandigheden.

MENSENRECHTEN GARANDEREN IS EEN WORK IN PROGRESS

Met de nieuwe grondwet van Cuba, goedgekeurd in 2019, zet Cuba grote stappen op het vlak van mensenrechten. De grondwet erkent onder meer het recht op manifestaties. Maar een grondwetsartikel moet verder nog in wetten en toepassingsdecreten vertaald worden.

In dat verband verklaarde Dr. C. Yuri Pérez Martínez, professor aan de Faculteit Rechten van de universiteit van Havana op een congres in 2022: "Voor de komende tijd staan we voor de uitdaging om de socialistische rechtsstaat uit te diepen en constant te verbeteren met sociale rechtvaardigheid, democratisch, onafhankelijk en soeverein, georganiseerd met iedereen en voor het welzijn van iedereen; hierbij zullen we onze tekortkomingen moeten overwinnen en alle voorwaarden scheppen om de volledige waardigheid van de mens te bereiken, maar zonder interventie of inmenging van welke aard ook".

Het is duidelijk dat Cuba nog niet gewoon is om om te gaan met groepen burgers die op straat komen. Noch

de burgers, noch de politie, de lokale autoriteiten of de regering hebben er veel ervaring mee. Dat verklaart waarom van beide kanten, manifestanten en autoriteiten, extreme reacties voorkomen. Cuba moet nog leren om te gaan met betogende burgers die hun ongenoegen uiten en bepaalde rechten opeisen. De meeste mensen die op 17 maart '24 in Santiago de Cuba of in Bayamo op straat kwamen, waren de vele stroomonderbrekingen meer dan beu. De overheid moet leren luisteren naar deze mensen, en er niet onmiddellijk een politiek manoeuvr in zien om de regering te destabiliseren.

POLITIEKE OPPOSITIE MISBRUIKT ONGENOEGEN

Dat is een moeilijke evenwichtsoefening, want men kan niet ontkennen dat de politieke oppositie klaar staat om elke uiting van ongenoegen aan te wakkeren en uit te vergroten. De VS investeert miljoenen dollars om opposanten in Florida maar ook in Cuba te betalen om het regime in Cuba in diskrediet te brengen en aan te vallen. Ook de recente resoluties van het Europees Parlement -de laatste van 29 02 24- over Cuba komen er vooral op aansturen van de extreem rechtse partijen.

Het zou een grote verademing zijn als een manifestatie in Cuba niet langer meer een internationaal nieuwsitem zou zijn, zoals trouwens de vele betogingen in Brussel dat evenmin zijn. Het zou de Cubaanse overheid ook meer ademruimte geven om rustig op manifestaties te reageren. Het is trouwens bewezen dat buitenlandse druk en sancties niet werken en integendeel en een omgekeerd effect hebben. Sancties duwen de geviseerde overheid in een defensieve houding, die daarom haar beleid verstrengt.

INTERNATIONAAL JURIDISCH KADER GARANDEERT MENSENRECHTEN

Op internationaal niveau bestaan er verschillende structuren die de mensenrechten monitoren. De Universele Verklaring van de Mensenrechten heeft een grote morele waarde, maar is een niet bindend document. Na WO II werden een reeks internationale verdragen over Mensenrechten goedgekeurd. De toepassing van deze conventies gebeurt in twee stappen. Landen die een verdrag ondertekenen, beloven om de toepassing ervan te bestuderen, maar zonder enige toezegging. Landen die een conventie ook ratificeren verplichten zich ertoe om deze via hun nationale wetgeving te respecteren en uit te voeren.

Van de 14 juridische instrumenten van de Verenigde Naties over mensenrechten³ heeft Cuba er 10 ondertekend en 8 geratificeerd. De twee verdragen die Cuba reeds in 2008 heeft ondertekend maar nog niet heeft geratificeerd zijn het Internationaal Verdrag over Burgerrechten en Politieke Rechten (CCPR) en het Internationaal Verdrag over Economische, Sociale en Culturele rechten (CESCR). Zoals eerder reeds aangehaald betekent de nieuwe grondwet van Cuba een serieuze stap voorwaarts, maar moeten nog tal van oude wetten in overeenstemming ermee gebracht worden.

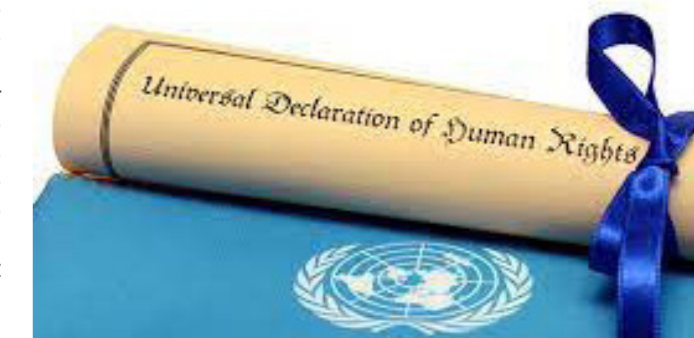
Cuba staat hier voor een dilemma, of beter gezegd voor een botsing van waarden en visies. Vrijheid van meningsuiting en van organisatie botst met het socialistisch staatsmodel. Stel dat Cuba een politieke partij van de kleine en middelgrote ondernemers (Mipymes) toelaat die opkomt voor de vrijhandel en de totale privatisering van de economie. Dit zou het einde betekenen van het socialistisch model, waarbij de economie in functie staat van het algemeen welzijn en niet in functie van de winst voor de investeerders.

Dat een land zijn eigen gekozen staatsbestel verdedigt, is niet vreemd. Dat doen ook de kapitalistische landen. De Europese Unie heeft in haar handvest de vrijhandel en het vrij ondernemerschap opgenomen, waardoor staatsbedrijven of nationalisering van sleutelsectoren en zelfs van basisvoorzieningen als water, energie, gezondheid bij ons uit den boze zijn.

Maar het zijn juist deze twee verdragen waarop de politieke oppositie zich beroept om de Cubaanse overheid aan te vallen. We moeten echter niet blind zijn voor de politieke manoeuvres achter deze aanvallen. De VS, die zich opwerpt als voorvechter van de democratie en de mensenrechten, heeft slechts 5 verdragen geratificeerd en hoort bij de landen met het minst aantal ratificeringen. Maar de VS wordt hiervoor nooit door de rechtse partijen aangevallen.

Bronnen:

- Díaz-Canel, 8vo. Congreso del Partido Comunista de Cuba
- <http://www.cubadebate.cu/opinion/2020/12/09/dialogos-en-torno-a-los-derechos-humanos/>
- Naciones Unidas - Derechos Humanos Estado de Ratificación por Cuba

LUC DESCHEEMAKER - GROTE PRIJS OP DE 1E BIËNNALE VAN POLITIEKE HUMOR IN HAVANA

Freddy Tack

De frontpagina's van de Cubaanse pers en digitale media waren unaniem: een Belg, Luc Descheemaeker, is « Gran Premio » op de 1ste Biënnale van Politieke Humor in Havana.

Luc Descheemaeker (°1955), beter bekend als O-SE-KOER, tekent sinds 1979 en is winnaar van om en nabij de 380 prijzen in internationale cartoonwedstrijden. Het is niet de eerste keer dat hij de eerste prijs haalt in Cubaanse wedstrijden, o.a. in 2023 kreeg hij de Eerste Prijs op de XXIV Internationale Biënnale van Grafische Humor.

Luc Descheemaeker: « Reeds jaren volg ik internationaal alle cartoon events. Aan de helft van de vele festivals neem ik deel. Bij bovenstaand event viste ik enkele van mijn cartoons uit mijn archief die aan het vooropgestelde thema beantwoordden. Enkele jaren terug won één van mijn humorfoto's er ook de eerste prijs. Mijn cartoons hangen in alle humortentoonstellingen ter wereld. »

CS: Wat denkt u van de Cubaanse cartoonisten? Cuba is bekend voor de ontmoetingen en wedstrijden inzake humor en beschikt over verschillende humoristische tijdschriften, websites en blogs. Hebben deze cartoonisten u beïnvloed in de kijk op de harde werkelijkheid van onze huidige wereld?

Luc: Enkele jaren terug (2015) ontmoette ik Ares op zijn tentoonstelling die in Kruishoutem werd georganiseerd. Hij vertelde me dat hij al jaren mijn cartoons volgde via de catalogoog van Knokke-Heist. Zijn cartoons zijn uitzonderlijk sterk en ik heb een grote bewondering voor zijn werk.

CS: Cuba beleeft een zeer complexe en moeilijke periode wegens de blokkade door de VS (sinds meer dan 60 jaar) en door de opname op de lijst van landen die zogezegd het terrorisme steunen. En toch hebben de Cubanen een scherpe zin voor humor en kunnen zij ook lachen over hun dagelijkse problemen. Ziet u humor als een uitlaatklep en remedie?

Luc: Neen. Cartoons zijn een journalistiek middel om kritiek te geven op de toestanden in onze maatschappij en de wereld.

CS: Voor zover wij weten bent u nog nooit in Cuba geweest, of zijn we mis? Hebt u plannen om bij een volgende gelegenheid ter plaatse te gaan voor een wedstrijd? Of zin naar een ontdekkingsreis van Cuba? Indien ja, zou u dan kunnen overwegen ons uw indrukken en ervaringen mede te delen?

Luc: Ik hoop op één van de volgende biënnales in Havana te kunnen aanwezig zijn. Bij gelegenheid laat ik jullie mijn ervaringen weten.

CS: Nogmaals gefeliciteerd en hartelijk dank, Luc.

De jury van de 1ste Biënnale van Politieke Humor kende hem half juni de « Grote Prijs » toe. De biënnale was gericht op de strijd tegen het neofascisme en de gevolgen van de globalisatie, en deze ludiek te benaderen. De cartoon « Iceberg » (zie voorlaatste pagina) werd door de jury (voorzeten door de wereldbekende Cubaanse cartoonist Ares) bekroond wegens de capaciteit om na te denken over neofascisme op een synthetische, ingenieuze en strijdbare wijze: een ijsberg die slechts een heel klein deeltje toont van zijn ware gelaat.

Cuba Sí: U neemt jaarlijks deel aan talrijke internationale wedstrijden, ook in Cuba. Dit jaar haalde u de « Gran Premio » van de 1ste Biënnale van Politieke humor in Havana. Deze prijs werd door de jury speciaal vooropgezet en de Cubaanse pers had er ruime aandacht voor. Hoe komt een Belgische kunstenaar ertoe deel te nemen aan wedstrijden in Cuba?

CUBA EN DE WERELD

Regi Rotty

Het is geen geheim dat de wereld de laatste tijd onveiliger is geworden in de mate dat we ook hier in Europa de dreiging beginnen voelen. De situatie in Oekraïne en deze in het Midden-Oosten maken ons bezorgd.

Hoe staat Cuba nu tegenover die evolutie? Wat betreft de inval van de Russische Federatie in Oekraïne was de reactie van Cuba de bevestiging van het aanvaarden van het internationaal recht en dus een impliciete veroordeling van de Russische Federatie. Gezien er anderzijds een zeker begrip is voor Rusland omwille van de voortdurende uitbreiding van de NAVO en ook omwille van de vijandelijke daden van de V.S. tegen Cuba, die Cuba in het kamp duwen van de tegenstanders van de V.S., resulteerde dit in onthoudingen bij stemmingen in de V.N. en een verdere samenwerking met de Russische Federatie bv op vlak van toerisme; in Varadero bevatten de infoborden nu 3 talen: Spaans, Engels en Russisch. Levering van een beperkte hoeveelheid petroleum aan Cuba maakt ook deel uit van de recente overeenkomsten. Onlangs, in juni, kwamen 4 Russische oorlogsschepen waaronder een atoomduikboot op bezoek in Havana maar geen van de schepen vervoerde kernwapens en het Pentagon zag geen reden tot paniek. Desondanks stuurde de V.S. als reactie een duikboot naar Cuba en meer bepaald naar het door de V.S. bezette gedeelte van Cuba, Guantanamo.

Wat Israël en de Palestijnen betreft, staat Cuba heel duidelijk in het kamp van de Palestijnen. Cuba heeft in september 1973 aangekondigd de diplomatieke banden te zullen verbreken met Israël, wat dan in oktober 1973 effectief gebeurde. Cuba heeft zich nu als derde land aangesloten bij de klacht van Zuid-Afrika bij het Internationaal Gerechtshof tegen Israël. Duidelijker kan het niet. In november 2023 werd in Ha-

vana ook een grote manifestatie georganiseerd in solidariteit met het Palestijnse volk. Israël heeft zich langs zijn kant ook al lang als vijand verklaard van Cuba door reeds 30 jaar elk jaar opnieuw zowat als enige land ter wereld de V.S. te steunen bij de stemming in de Verenigde Naties over de blokkade van de V.S. tegen Cuba. Vorig jaar was de stemming 183 landen tegen de blokkade en 2 voor, de V.S. en Israël. Zelden is de wereld het zo eens. We kunnen uit deze stemming 3 zaken afleiden:

1. De V.S. en Israël geloven niet in democratie tenzij het hen uitkomt
2. De V.S. en Israël geloven niet in mensenrechten tenzij het hen uitkomt
3. De V.S. en Israël geloven niet in internationaal recht tenzij het hen uitkomt.

Dit wetende moet het dan ook niemand verwonderen dat er een slachting van burgers gebeurt in Gaza. De dreiging van Israël dat over een 200-tal kernwapens beschikt die kunnen gebruikt worden tegen Iran, kan tot een derde wereldoorlog leiden.

Blijft nog China, iets verder van de deur maar niet onbelangrijk. China is een bondgenoot van Cuba en kan voor Cuba een belangrijke rol spelen. Op dit ogenblik is het niet duidelijk of er op korte termijn voldoende hulp uit China kan komen om de zwaarste noden van de Cubaanse bevolking te lenigen. China wordt nu ook door de V.S. onder druk gezet met economische sancties en met de recente plaatsing van V.S. soldaten op een eiland van Taiwan zeer dicht bij de Chinese kust. Dit niettegenstaande de V.S. Taiwan niet erkennen als een land maar wel de Volksrepubliek China erkennen. Ook daar is een ontbranding van een derde wereldoorlog mogelijk.

STEUN SOBERANA

De vzw Soberana, met wie wij regelmatig samenwerken voor het verzenden van containers met medisch materiaal naar Cuba, gaat zijn project uitbreiden. In een verklaring aan Prensa Latina deelde Reinaldo Romero, de coördinator van Soberana, mede de werking van de vzw uit te breiden in coördinatie met lokale Cubaanse sportorganisaties, bij de start in de provincies Pinar del Rio, Havana en Camagüey. Volleybal is de geplande sector en de eerste donaties zijn reeds in Cuba: uniformen, ballen, beschermingsmateriaal, vooral gecentreerd op vorming voor kinderen.

Sinds 2021 heeft Soberana reeds vier containers met medisch materiaal verstuurd en een vijfde is in voorbereiding.

Indien u deze initiatieven wenst te steunen stort uw gift op de bankrekening BE90 5230 8011 7732 van de Vrienden van Cuba vzw, met de melding «Soberana». Alvast bedankt voor uw bijdrage.

SOUTENEZ SOBERANA

L'asbl Soberana, avec qui nous collaborons régulièrement pour l'envoi de conteneurs avec du matériel médical pour Cuba, va élargir ses projets. Reinaldo Romero, le coordinateur de Soberana, a déclaré à Prensa Latina que l'asbl va élargir son action en coordination avec des organisations sportives cubaines, au départ dans les provinces de Pinar del Rio, La Havane et Camagüey. Le secteur visé est le volley-ball et les premières donations sont déjà à Cuba: des uniformes, des balles et du matériel de protection, avec une priorité pour la formation des enfants.

Depuis 2021 Soberana a déjà expédié quatre conteneurs avec du matériel médical et un cinquième est en préparation.

Si vous désirez soutenir ces actions versez votre don sur le compte BE90 5230 8011 7732 des Amis de Cuba asbl, avec la mention «Soberana». Déjà merci pour votre contribution.

LES PREMIÈRES ÉLECTIONS À CUBA

Ciro Bianchi Ross

Pour les toutes premières élections organisées à Cuba après la fin de la domination espagnole 7% de la population a voté. Elles eurent lieu le 16 juin 1900 pour la nomination des autorités régionales, sous l'égide du gouvernement nord-américain. Du total des 1.572.797 habitants recensés à cette époque 150.648 se sont inscrits sur les listes électorales dont 110.816 participèrent au vote.

Ce n'est pas que les gens ne désiraient pas voter, mais la majorité en était empêchés par la loi. Seuls pouvaient exprimer leur suffrage -selon la législation à ce sujet- les plus de 21 ans sachant lire et écrire et pouvant prouver des biens d'une valeur d'au moins 250 pesos. Par cette formule des milliers de Cubains pauvres, blancs comme noirs, qui manquaient d'instruction et de fortune, étaient privés de vote. Et les femmes ne pouvaient pas voter, sauf celles appartenant à l'armée de libération.

Le Parti Révolutionnaire Cubain, fondé par José Martí, qui a animé et soutenu la guerre pour l'indépendance, avait été dissous. Dès lors trois organisations politiques participaient aux élections : le Parti Républicain de Las Villas, qui regroupait ceux qui plaidaient le plus fermement pour l'indépendance, le Parti National Cubain de La Havane, qui prônait le même idéal mais tièdement, et le Parti de l'Union Démocratique qui regroupait aussi bien des indépendantistes que des sympathisants de l'Espagne durant la guerre, ainsi que des partisans de l'annexion par les États-Unis, duquel on estimait que participaient beaucoup d'Espagnols qui avaient la nationalité cubaine. Était également en compétition le Parti Républicain de La Havane qui n'avait aucun lien avec celui de Las Villas. Les préférences de l'intervenant américain, Léonard Wood, allaient clairement à l'Union Démocratique. Mais, par sa

néral en chef de l'armée indépendantiste, convaincu que son nom serait un facteur de succès, mais le vieux guerrier n'accepta pas la nomination. Durant ces élections le pays a vécu la première coalition de partis quand, par instinct survie, les républicains de La Havane et les démocrates s'unirent, persuadés que le Parti National leur barrerait le chemin s'ils se présentaient séparément. Malgré cela, le Parti National gagna dans la capitale et les républicains gagnèrent à Las Villas et Matanzas, et des regroupements locaux triomphaient dans d'autres provinces.

Il y eut des problèmes car à La Havane les comices avaient été tellement frauduleuses que Juan Gualberto Gómez, élu en Oriente, contesta les agissements des délégués havanais dans son premier discours devant l'assemblée constituante. Sa contestation fut finalement rejetée.

Un autre point conflictuel de cette assemblée qui donna forme à la Constitution de 1901 fut le suffrage. On connaissait l'opinion de Wood, favorable à un vote limité ou empêché pour des motifs d'instruction et de fortune, mais un député s'y opposa et demanda le suffrage universel. Un autre élu s'y opposa, et alors Manuel Sanguily entra en lice en déclarant qu'il ne pouvait concevoir qu'il existe un seul constituant qui s'opposerait au droit de vote d'un de ses compatriotes. L'assemblée reprenait dans le texte de la constitution les hommes de plus de 21 ans, mais pas le droit de vote des femmes.

LA SOLITUDE DE MASÓ

Arrivèrent alors des élections présidentielles du 31 décembre 1901. Vu la volonté inébranlable du major général Máximo Gómez de ne pas postuler pour la magistrature suprême, un autre général indépendantiste, Bartolomé Masó, se profilait comme candidat indiscutable. Il avait été un combattant de première ligne durant les deux guerres, et sa position contre l'intervention nord-américaine était bien connue et il la condamnait encore toujours. Évidemment il n'avait pas le soutien de Wood et on lança alors la candidature de Tomás Estrada Palma.

Le peuple optait pour Masó, car il incarnait l'esprit séparatiste et s'opposait fermement à l'amendement Platt (imposé par les États-Unis). Le peuple n'avait pas confiance en Estrada Palma, le candidat des nord-américains, qui avait vécu 25 ans en exil, dont 20 aux États-Unis où il résidait encore. Máximo Gómez fit le voyage aux États-Unis pour le rencontrer et lui octroya son adhésion, ainsi que celle des Républicains de Las Villas et d'autres hautes personnalités du pays. Ainsi l'élection de Estrada Palma était dans la poche.

faiblesse en nombre d'affiliés, ce parti décida de ne pas participer aux élections. Wood regrettait ce retrait, ce qui ne l'empêcha pas d'imposer, en usant et abusant de son pouvoir, des candidats de sa préférence.

SUFFRAGE UNIVERSEL

Le troisième samedi de septembre 1900 eurent lieu les élections, avec les mêmes restrictions, des délégués à l'assemblée constituante de la République. Le Parti National présentait la candidature de Máximo Gómez, gé-

Pour garantir le résultat, Wood ne reprit aucun partisan de Masó dans le Conseil Électoral. Les plaintes déposées par Masó à ce sujet furent rejetées. Il publia alors un manifeste à la nation, condamnant l'occupation étrangère. Le maire de La Havane, exprimant des sympathies pour Masó fut destitué par les autorités nord-américaines. Les partisans de Masó se retrouvaient dans une voie sans issue et Estrada Palma participait aux élections sans opposants.

Jusqu'à ces jours, les sondages du journal «La Discusión» soulignaient l'expression du peuple qui donnait Estrada

Palma comme candidat le moins populaire. Le sentiment du peuple était une chose, la réalité fut autre. Estrada Palma était élu, non grâce au soutien des républicains et des nationalistes, mais parce qu'il était soutenu par Washington qui en fit son candidat.

- Article publié le 25 mars 2023 dans Cubadebate, traduit par F. Tack
- Source: www.cubadebate.cu/especiales/2023/03/25/primeiras-elecciones-en-cuba/

1952: CUBAANSE LANDARBEIDERS KRIJGEN HULP VAN FIDEL CASTRO IN STRIJD OM LOON

Róger Calero

Eerder dit jaar ontving de *Militant* een brief van Javier Perdomo. Hij vertelde het verhaal van zijn grootouders, landarbeiders in Cuba vóór de revolutie van 1959, die de dictatuur van Fulgencio Batista omverwierp en een arbeiders- en boerenregering aan de macht bracht.

De brief kwam uit een gevangenis in Florida. Perdomo is één van de miljoenen werkende mensen die verstrikt zijn geraakt in de "enorme machine om mensen te vermalen" die het Amerikaanse "rechtssysteem" is. (Dat citaat komt van Ramón Labañino, één van de vijf Cubaanse revolutionairen die zestien jaar in de VS gevangen zaten omdat ze contrarevolutionaire groepen in het oog gehouden hadden die vanuit Florida aanvallen uitvoerden op Cuba.)

"Ik ben dankbaar dat een nummer van de *Militant* in mijn handen viel. Er was sprake van Che, Fidel en de arbeidersklasse," schreef Perdomo, het soort commentaar dat het socialistische weekblad regelmatig ontvangt van werkers achter de tralies, en zijn brief ging dan verder over zijn grootvader, Paulino Perdomo Ramos.

Paulino Perdomo was een van de 30 landarbeiders op de Ácana boerderij in de provincie Matanzas die Fidel Castro, een jonge advocaat in die tijd, vertegenwoordigde in een strijd voor achterstallig loon.

"Op een dag werden mijn grootvader en zijn collega's wakker in de duisternis omdat de corrupte grootgrondbezitters - gewend om te leven van het zweet van anderen, door middel van bedrog en chantage - hun geldkoffers sloten en weigerden om de meer dan zes maanden loon te betalen die ze verschuldigd waren," schreef Javier.

Na veel klachten bij de autoriteiten en discussies met de bazen kregen de arbeiders op 27 december 1952 bezoek van "een advocaat uit Havana" die hulp aanbood. "We waren bang dat het een maneuver was van de eigenaar en de beheerder," vertelde Paulino Perdomo zijn kleinzoon toen Javier opgroeide.

"Ik wil dat je een plek zoekt waar we met de arbeiders kunnen vergaderen," zei Castro tegen Javiers opa. "Ik ben naar de vakbond gegaan en die weigerde me de zaal

te laten gebruiken, en toen ben ik naar het gemeentehuis gegaan en die weigerden ook." Het gesprek wordt weergegeven in het boek 'Fidel Castro: De Birán a Cinco Palmas', in 1997 uitgebracht door Verde Olivo, de uitgeverij van de Revolutionaire Strijdkrachten van Cuba.

"Hij reed in een oude auto, waarvan zelfs een deur ontbrak," wordt Paulino Perdomo in het boek geciteerd. Vier dagen later "ontvingen we onze cheques in aanwezigheid van Fidel". De arbeiders probeerden hem een paar peso's voor benzine te geven om hem te bedanken, maar zelfs dat wilde hij niet aannemen - "hij had ons verteld dat hij ons geen cent in rekening zou brengen."

GEEN REVOLUTIE WINT ZONDER STRIJD

Castro's interventie namens de landarbeiders van Ácana vond plaats in dezelfde periode waarin hij de 160 strijders verzamelde die zes maanden later - op 26 juli 1953 - een opstand startten met aanvallen op de Moncadakazerne in Santiago de Cuba en het Céspedes garnizoen in Bayamo. De actie betekende het begin van de revolutionaire strijd tegen Batista.

Al lang voor de aanval op de Moncada was Castro ervan overtuigd dat een revolutionaire transformatie in Cuba alleen mogelijk was door een massale opstand van de werkende mensen.

"Ik kende zijn politieke standpunten niet," schreef Paulino Perdomo. "We hadden zelfs nog nooit zijn schaduw gezien. Nadat we de cheques hadden ontvangen zei Castro dat als we ooit zouden winnen er een landhervorming zou komen. Stel je voor, op dat moment, wie had gedacht dat het er echt van zou komen."

"We bleven elkaar na afloop in mijn huis ontmoeten om te praten over de sudderende haat die we hadden tegen de onrechtvaardige landeigenaren en over een verandering ten gunste van de arbeidersklasse," vertelde Paulino Perdomo zijn kleinzoon later, terwijl ze samen aan het vissen waren.

Javier Perdomo herinnert zich: "Er waren meer dan 20

minuten verstreken nadat mijn grootvader zijn vislijn had uitgegooid, en ik wachtte af of hij iets zou vangen voordat ik de mijne zou gooien.”

“Waarom heb je je haken niet in het water gegooid?” vroeg Paulino Perdomo.

“Omdat je dobbers niet eens bewegen en ik me begin te vervelen,” zei de jonge Perdomo.

“Als Fidel zich voor Moncada had verveeld en op anderen

had gewacht om de revolutie te maken,” antwoordde zijn grootvader, “dan zouden we nog steeds onder het kapitalisme leven. Geen enkele revolutie zal zegevieren zonder strijd, net zoals geen enkele haak een vis zal vangen als hij niet in het water zit.”

Bron: artikel vertaald uit The Militant van 19 augustus 2024: themilitant.com/issues/vol-88-no-31 (vertaald door Erik Wils)

COMMÉMORATION 26-7 À LIÈGE

Hend / Guido

Comme chaque année, la régionale de Liège a tenu à commémorer l'assaut aux casernes de Moncada et Carlos Manuel de Céspedes, respectivement à Santiago de Cuba et Bayamo, la nuit du 26 juillet 1953 sous le commandement du jeune avocat Fidel Castro.

Cette année, nous n'étions qu'une quinzaine de participants dans les locaux du Centre Polyculturel de Résistance (CPCR) à Liège.

La célébration de cet événement a débuté par la projection du nouveau documentaire « Uphill on the hill », de la jeune journaliste Cubaine Liz Oliva Fernández en voyage à Washington et à la Havane pour trouver les raisons et les motivations du blocus contre Cuba et son maintien sur la liste des pays qui soutiennent le terrorisme.

Notre amie Hend nous avait ramené ce film documentaire de la brigade internationale du 1er mai de travail volontaire et de solidarité avec Cuba (Jose Martí) qui a eu lieu du 22 avril au 04 mai 2024 à Cuba.

Ce documentaire apporte une meilleure compréhension des relations complexes entre Cuba et les Etats-Unis. Tandis que le journalisme américain renforce les récits propagés à Miami et à Washington visant à obscurcir la compréhension de la réalité d'un pays où chaque aspect

de la vie quotidienne est imprégné par plus de 60 ans de guerre économique menée par le gouvernement le plus puissant du monde, ce documentaire révèle les vraies raisons, notamment les intérêts politique et économique, qui poussent les USA à maintenir le blocus. En outre, il met en évidence l'impact de cette politique sur la vie socio-économique des deux pays. Enfin il nous montre le gap qui existe entre les décisions politiques des USA et l'opinion publique.

Nous avons entendu que de nombreux responsables politiques américains doutent du bien-fondé des mesures. Ceux qui se sont ralliés aux tentatives de normalisation sous Obama ont dû faire face à d'énormes pressions et l'opinion publique est largement défavorable au blocus. Quant au maintien de l'île dans la liste des pays soutenant le terrorisme, l'incompréhension de la rue est aussi éloquente que le bredouillage des responsables qui tentent en vain de le justifier.

Après le film, nous avons pu discuter de manière informelle en savourant les délicieux mets apportés par les participants selon la formule « auberge espagnole », accompagnés de Mojito et de Cachánchara.

Le lendemain, 27 juillet, plusieurs membres de la régionale et du conseil d'administration se sont rendus à la réception de l'ambassade de Cuba pour célébrer le 71ème anniversaire l'assaut de la Moncada. Quelques discours amicaux et de soutien ont été prononcés par des représentants diplomatiques, de plusieurs pays, et des associations de soutien à Cuba. Nous avons eu le plaisir de savourer un des plats emblématiques cubain «la caldera» traditionnelle.

Un formidable groupe de musiciens Cubains a animé le reste de l'après-midi. Le tout dans une ambiance bon-enfant avec de belles rencontres et défiant à volonté l'image d'un pays soutenant le terrorisme.

BOKSEN: HET VLAGGENSCHIP VAN DE CUBAANSE SPORT

Gunnar Vergauwen

In het vorige nummer van Cuba Si (april 2024) stond de algehele malaise binnen de Cubaanse maatschappij centraal in het belichten van de hedendaagse tendensen van het sportwezen op het mooie Caraïbische eiland. Het is daarom logisch dat ook Cuba's vlaggenschip uit zijn grote sportgeschiedenis, *el boxeo*, zich niet weet te los te rukken uit de greep van de sinds de coviduitbraak extreem penibele sociaal-economische situatie.

In het kader van de al naar slechts zeven herleide gewichtscategorieën traden maar 5 pugilistas aan in de Parijse boksring; dat is voor een land als Cuba, dat samen met de Verenigde Staten deze iconische en allerspronkelijkste Olympische sport de afgelopen halve eeuw wist te domineren, voorwaar een kleine blamage te noemen.

Want het grootste Caraïbische eiland heeft zich inderdaad een formidabele reputatie opgebouwd op het vlak van het aan de wereld tonen van uiterst elegante maar meedogenloos efficiënte amateurboksers, in die mate zelfs dat vele opponenten die te weten komen dat ze in de clinch moeten gaan met een Cubaanse vechter de moed in de schoenen zakt.

Die reputatie van quasi onoverwinnelijkheid is er uiteraard niet zonder slag of stoot gekomen. Voor de revolutie was het boksen op Cuba georiënteerd op de behoeftes van het professionele circuit van de neo-koloniale heerser, de Verenigde Staten. Arme volksjongens, net als later hoofdzakelijk zwarten, traden in de professionele ring en vochten zich een bestaan, sommigen zelfs rijkdom, bijeen onder de hoede van de maffioze handelaars in sensatie en rondspattend bloed waarvoor het profboksen in die tijd, meer nog dan vandaag, bekend stond. Tot de founding fathers van de saga van de Cubaanse bokssport worden onder anderen de beruchte Gerardo 'Kid Gavilan' Gonzalez en natuurlijk ook de grote volksvechter uit de jaren dertig Eligio Sardinias Montalvo, beter bekend als 'Kid Chocolate', gerekend.

Met de algemene volksopstand en de uiteindelijk revolutionaire overwinning op het neo-koloniale dictatoriale regime (1 januari 1959) brak ook voor het pugilismo een totaal nieuw tijdperk aan. Alle professionalisme werd uit het sportwezen gebannen (1961) en prijsvechters die zich hierin niet konden vinden namen in de meeste gevallen de benen naar de Verenigde Staten. Binnen het kader van een ongezien emancipatorisch programma van volksverheffing slaagde het nieuwe revolutionaire bewind erin, in samenspraak en -werking met het volk en met de steun van de nieuwe Oost-Europese bevriende landen, in nog geen decennium tijd toe te treden tot de in die tijd in zwang zijnde 'tweede wereld': in Cuba geen tierig welende infectieziekten als tyfus of cholera meer, geen massale honger en armoede, geen sociale uitsluiting en gebrek aan carrièrekansen voor mensen die tot voor kort een miserabel bestaan in de stad of op het platteland leidden. Voor wat de sport betreft, betekende

dit de implementatie van een zich over alle provincies uitstrekkend sportsysteem dat werd gekoppeld aan de programma's van hoogwaardige scholing voor elk kind van de bevolking. Zo gingen ook uitstekend opgeleide bokstrainers aan de slag met de voornamelijk 'zwarte diamanten', die in Cuba zo rijkelijk aanwezig waren, en nog slechts dienden te worden ontgonnen en gepolijst. Het sportbeleid was dan ook van meet af aan gestoeld op twee door en door humanistische pijlers:

1. het betrekken van de totaliteit van de bevolking bij het sportgebeuren onder de leuze '*mens sana in corpore sano*', en
2. de wetenschappelijke benadering van sport, lichamelijke opvoeding en recreatie.

Wat ons specifieke onderwerp betreft, werd in het prille begin noodgedwongen verder gebouwd op de know-how van het verleden, maar die werd al snel aangevuld, bijgesteld en verrijkt door de technische en tactische leerschool uit Oost-Europa, een nieuwe boksfilosofie die er specifiek naar streefde om in de wereld van het naar zijn regels veel strikter gereguleerde amateurboksen de hoogste Olympische toppen te scheren. Het bleek al snel dat de technische trukendoos uit het Sovjetkamp prima aansloot bij de van nature uit soepel bewegende, aalvlugge, ijzersterke en doortastende Cubaanse vechters.

In dit verhaal moet zeker de naam worden onderstreept van Cuba's legendarische - en nog steeds in leven zijnde - bokstrainer, Alcides Sagarra, respectvol El Maestro genoemd, die als rijpe twintiger in de vroege jaren zestig het

specifieke Cubaanse boksinstituut boven de doopvont hield. Onder zijn bewind haalde de Cubaanse boksdelegatie op de Olympische Spelen van Mexico (1968) haar eerste medailles (twee zilveren) binnen. Met de steun en know-how van de al even vermaarde Sovjetcoach Andrej Konstantinovitch Tsjervonenko kwam er een kwalitatieve sprong in de Olympische cyclus naar de volgende Spelen van München toe waar Cuba maar liefst drie maal goud wist binnen te rijven. En het waren dezelfde Spelen van München waar Teofilo Stevenson - wellicht de grootste amateurbokser ooit - voor het wereldpubliek op de bühne trad. Vanaf die beruchte Olympiade van 1972 zetten Sagarra's jongens decennialang de toon op alle wereldkampioenschappen, Pan-Amerikaanse en Olympische Spelen (jammer genoeg stuurde Cuba, om politieke redenen, geen atleten naar de OS van Los Angeles 1984 en die van Seoel 1988).

Het is tijd om het te hebben over de puur sportief-technische kant van de zaak. De Sovjets ontwikkelden een bijzonder efficiënte bokstactiek om de in principe korte bokspartijtjes van 3 x 3 minuten zoveel mogelijk op punten te kunnen winnen. Net als in Sagarra's rijpere trainingsprogramma's van na Mexico '68, stond de Sovjetaanpak garant voor een aanvallende stijl vanuit een solide verdediging die er specifiek op was gericht om met snelle combinaties de tegenstander te frustreren en met grote regelmaat zo effectief mogelijk te treffen. Maar wie efficiënt wil aanvallen, moet zoals gezegd uitstekend kunnen verdedigen, vandaar de mobiele stijl van

de Oost-Europese bokser, steeds in beweging, constant al ontwijkende de opponent met rechte stoten en korte combinaties bestokend en dus niet perse gericht op het toedienen van die ene alles verwoestende klap.

De idiosyncrasie van de Cubaanse bokser was hier uiterst compatibel mee en deze laatste slaagde erin de stijl van de grote Sovjetbroer tot zijn uiterste limieten te drijven, aangevuld uiteraard met eigen elementen want net als in politieke en economische kwesties was het land nooit een slaafse volgeling van de grote Sovjetbroer. Wie Cubaanse bokkers bestudeert, stelt vast dat zij - het dansen a.h.w. met de moedermelk meegekregen - onophoudelijk lijken rond te huppelen in de ring en... - inderdaad - in een soort dans met de opponent zijn verwik-

keld, eigenlijk meer een kat-en-muisspel. In de figuur van Julio Cesar La Cruz, de Olympisch kampioen van Rio de Janeiro en Tokio in de halfzwaargewichtklasse, komt vandaag m.i. deze typische Cubaanse stijl het best geslaagd tot uitdrukking. De manier waarop deze menselijke kat - terecht La Sombra (De Schaduw) genoemd - haast zelfdertijd, speels en dominant tegelijk, de tegenstander soepel weet te ontwijken en treffend toeslaat, is een streling voor het oog en maakt wat mij betreft in dit geval de bijnaam die het boksen zichzelf heeft toegedicht, the noble Art of Self-defense, volledig verrechtvaardigd.

Brengen we nu de principiële kenmerken van de Cubaanse boksfilosofische benadering te berde. Vooreerst is er al het genoemde punt van de hypermobiliteit. In de ring lijkt de Cubaanse bokser op zijn gemak, ontspannen, *in control*; hij danst om zijn tegenstrever heen, er is altijd het gracieuze benenspel. Vervolgens is er de nadruk op de zelfverdediging, de extreme aandacht voor het inperken van de aanvalskracht van de tegenstander: nog voor zijn puberteit krijgt het Cubaanse boksertje ten minste twee jaar lang de lichaamsbeheersing en 'evasieve' bokstechnieken aangeleerd om ten allen tijde zoveel mogelijk schade te ontwijken en het eigen lichaam soeverein en fier in de ring te laten bewegen. Als de bokser in spe dit zo cruciale aspect van het gevecht niet onder de knie krijgt, zal hij nog niet mogen overgaan tot het eigenlijke sparringwerk. Ten derde moet de focus op de soepele tegenaanval worden vermeld, de perfectionering van de tegenstoot; de Cubaanse bokser is geen geweldenaar in de ring maar een sluwe tacticus die met uitstekende timing de aanval van zijn opponent weet te ontregelen en onmiddellijk daarop zijn puntjes weet te scoren met aalvlugge tegenstoten.

Uit dit alles blijkt, ten vierde, dat de Cubaanse pugilist een complete bokser mag worden genoemd, die door zijn soevereine opstelling in de ring het kan opnemen tegen gelijk welk type tegenstander. Er zit zo weinig mogelijk afval in zijn ringoptreden, geen loze slagen, wat zijn gevecht tot een lust voor het (kenners) oog maakt. Door zijn uitmuntende bokstechnische en -tactische voorbereiding slaagt hij er meestal in de sterke(re) punten van de tegenstander tegen te gaan en diens zwakke(re) punten uit te buiten. Naar analogie met een Roger Federer in zijn sport (tennis) beheerst de Cubaanse bokser het volledige slagenpakket.

Ten vijfde kan al dit moois natuurlijk maar tot stand komen dankzij de hardheid van de fysieke trainingen, de voortreffelijke kwaliteit van de wetenschappelijk onderlegde trainersstaf en de grote aandacht voor het mentale aspect van deze fysiek o zo slopende sport. Het Cubaanse sportmodel bewijst dat de meest verfijnde sportinfrastructuur van de zogenaamde 'eerste wereld' niet nodig is om gelijk(waardige) resultaten te kunnen behalen. Toen bokkers uit Leningrad in 1976 naar Cuba afreisden voor een bokstoernooi verbaasden ze zich erover hoe normaal het voor hun Caraïbische kameraden was om stevige opwarmingslopen te houden onder de blakende zon en ook over hoe sjofel vaak de sportinfrastructuur was te noemen. "Maar", vervolgde één van hen, "de organisatie van de wedstrijden was tot in de puntjes geregeld en de ganse sfeer rond het boksgebeuren was zo blijmoedig en enthousiast alsof zowel bokkers als het publiek naar een groot feest waren gekomen."

Of hoe de Cubaanse joie de vivre zich ook vertaalt naar sportgebeurtenissen.

Ten slotte moet het zo belangrijke aspect van de sportiviteit worden vermeld. Want zou sport eigenlijk niet tot deze essentie moeten worden herleid, deze als enig criterium voor het wedijveren van atleten uit de meest verschillende landen en disciplines moeten worden gehanteerd? Bij Cubaanse bokkers lag aangaande dit cruciale filosofische aspect de nadruk op beheersing van het gemoed, de uitschakeling van emoties tijdens trainingssessies en wedstrijden. In een door regels sterk afgelijnde sport behoudt de Cubaanse bokser zijn sang froid, vecht hij keihard maar uiterst sportief, met respect voor de tegenstander, volledig volgens de oorspronkelijke Olympische geest.

Het laatste decennium heeft de Cubaanse bokssport een belangrijke mutatie ondergaan.

In de eerste plaats is er een zekere afstandneming van de grootse amateurtraditie: in 2013 besliste de Cubaanse boksfederatie namelijk om onder de naam 'Domadores' deel te nemen aan de in 2010 binnen de structuren van

de Wereld Amateur Boksbond (toen nog genaamd AIBA) opgerichte World Series of Boxing (WSB): een semi-professionele teamcompetitie met wedstrijden van 5 x 3 minuten en premies voor individuele en teamprestaties. De Cubaanse Domadores wonnen deze competitie die plaatsvond tot 2018 liefst drie keer en eindigden 2 keer op de tweede plaats. Na de covidepidemie en de OS van Tokio (2021) werd deze nieuwe traditie hernomen. En op de tweede plaats is er de door het Internationaal Olympisch Comité overgenomen modificatie van de jurering van amateurwedstrijden. Vooruit stormende, agressievere boksertypes worden in het nieuwe puntenstelsel meer bevoordeeld wat een enorme uitdaging opleverde voor de Cubaanse boksschool. De zo geroemde en elegante 'estilo cubano' staat onder zware druk nu de hardere en directere stijl van bijvoorbeeld Oezbeekse en Kazachse bokkers meer wordt gehonoreerd. De aantrekkelijkheid van het boksen à la Cubaine van voorheen dreigt op die manier meer en meer uit de toernooien te verdwijnen al heeft de Cubaanse ploeg nog altijd stijlpuuristen zoals La Cruz die de grote traditie levend houden.

*** Met dank aan Jo De Vrieze, Belgische bokstrainer in Cuba voor zijn hartelijk gedeelde informatie.**

Cuba op de Olympische Spelen in Parijs 2024

Gunnar Vergauwen

De Olympische Spelen van Parijs zitten er op. De Cubaanse delegatie heeft zich met verve in de verschillende arena's getoond en is met rechte rug naar de Caraïben teruggekeerd. In de bagagekoffers negen medailles, 2 gouden, 1 zilveren en 6 bronzen, vergaard in 4 disciplines waarmee het land eindigde op de 32ste plaats in de eindrangschikking. De lat was door de sportautoriteiten hoger gelegd, namelijk de top-20, wat uiteindelijk niet realistisch bleek. Daarvoor was de delegatie te klein en had echt alles moeten mee zitten. Dat wonder is niet gebeurd, en toch schreef Cuba zelfs met zijn zwakste resultaat van de afgelopen halve eeuw opnieuw een gouden bladzijde in het grote Olympische boek. De bijna 42-jarige superzwaargewicht en vlaggendrager Mijain Lopez haalde op zijn oude dag zijn 5de opeenvolgende gouden plak binnen in het Grieks-Romeins worstelen, een ongezien feit waarmee Lopez de enige Olympische zomertleet is die in vijf Spelen op het hoogste schavotje mocht klimmen. De charismatische reus uit Pinar del Rio steekt met zijn krachttoer Olympische helden als Phelps en Oerter voorbij.

De andere gouden medaille was weggelegd voor de bokser Erislandy Alvarez die in een bloedstollend gevecht de Franse thuisvechter wist te verslaan. Arlen Lopez, tweevoudig Olympische kampioen, haalde brons binnen. En daar bleef het dan bij, waar het de zo gevierde en beruchte Cubaanse boksdelegatie betreft. Andere medailles haalde Cuba dankzij zijn vertegenwoordigers in de kano-sport, het taekwondo en opnieuw het worstelen - dat met vijf behaalde medailles de Cubaanse sporttak bij uitstek is geworden en dat ook zorgde voor twee medailles voor worstelend vrouwen.

Enkele afsluitende opmerkingen over de Olympische Spelen van Cuba.

1. Cuba heeft sinds de laatste Spelen een paar honderd absolute topsporters zien emigreren. Bewijs hiervan leveren de 7 door Cuba opgeleide individuele sporters die het podium in Parijs mochten beklimmen. Zo was de legendarische wedstrijd van Mijain Lopez tegen de voor Chili uitkomende beer van Matanzas Acosta, en het hinkstapspringen bij de mannen was het volledige podium "Cubaans" met Jordan en Andy Diaz en Picharro. Voor de volledigheid moet ook een achtste medaille worden vermeld, voor Leon uit Santiago De Cuba die zilver haalde met de Poolse volleybalmannen. Telt men die 7 medailles bij de negen door Cuba effectief behaalde medailles bij, dan had Cuba toch nog net de top-20 gehaald.
2. Van alle Spaans sprekende landen van Midden- en Zuid-Amerika behaalde Cuba net als voorheen toch nog altijd de meeste medailles.
3. Minder positief zijn de signalen die uitgaan van het Internationaal Olympisch Comité dat er sterk aan denkt om de oertraditionele Olympische sporttakken boksen en worstelen vanaf de volgende Olympische Spelen gewoonweg van het programma te halen, net die sporttakken waarin Cuba nog altijd weet te excelleren.

Het wordt afwachten hoe de Cubaanse Olympische beweging zich weet te oriënteren naar de volgende cycli Olympische Spelen toe. Een ding is zeker: het mindere resultaat van Parijs is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de algemene crisis waaronder de gehele Cubaanse maatschappij te lijden heeft. Een topresultaat bleek daarom utopisch te zijn. En toch schreef het kleine Cuba weer Olympische geschiedenis.

RAPPORT DE L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES MEMBRES DE L'ASBL «LES AMIS DE CUBA» - MOL, 16 JUIN 2024

Freddy Tack

La séance est ouverte par Hubert Celen, responsable de la régionale de Campine-Mol, qui souhaite la bienvenue aux présents. Après la communication des membres excusés Freddy Tack, président, présente les différents points de l'ordre du jour.

RAPPORT DES ACTIVITÉS DES RÉGIONALES EN 2023

Les rapports des régionales d'Anvers, Bruxelles-Brabant, Gand-Flandre Orientale-Flandre Occidentale, Campine-Mol et Liège sont présentés à l'assemblée. À souligner l'initiative de la régionale d'Anvers, suivie de celle de Gand, pour l'organisation d'un stand d'information et une distribution de tracts dans le centre commercial de chaque ville, ce qui a permis d'atteindre de nombreuses personnes d'un public inaccessible autrement, ce qui a été accueilli avec un intérêt certain et a permis des discussions sur le blocus, sur les difficultés actuelles à Cuba avec de nombreux passants.

RAPPORT D'ACTIVITÉ DE LA COORDINATION POUR LA LEVÉE DU BLOCUS

Wim Leysens, secrétaire de la Coordination a présenté le bilan des activités de 2023 et début 2024. La Coordination a participé au débat international durant le Sommet des Peuples, au débat au sujet du blocus à ManiFiesta et au Tribunal International contre le Blocus, où Wim a présenté un témoignage.

La campagne sur les banques a été actualisée et des démarches ont été effectuées auprès des banques, du ministre des finances, et par une question parlementaire. Le dossier banque a été transmis à plusieurs organisations de solidarité.

A l'occasion de la préparation des élections, début 2024, un questionnaire a été adressé aux partis démocratiques au sujet de leur position sur le blocus. Six partis ont répondu et condamnent le blocus et l'attitude des banques. La Coordination a aussi contacté les sections jeunes des partis politiques et des syndicats, avec peu de réactions (uniquement COMAC et Jong Groen).

Des réflexions ont été échangées avec l'ICAP et d'autres organisations européennes pour élargir la base des actions et trouver un accès aux médias. Elles seront reprises lors de la Rencontre de la Solidarité en Europe, prévue à Paris en novembre 2024. Un travail de lobbying est poursuivi auprès des autorités européennes et nationales.

Il faut constater une participation plus limitée des organisations signataires de la plate-forme. Les réunions de travail sont suivies presque exclusivement par les Amis de Cuba, Cubanismo, et ACV-Puls (sporadiquement par la CG de la FGTB). Il faudra tenter de réactiver une participation plus large.

RAPPORT FINANCIER

Le rapport financier est présenté par le trésorier, Guido Schütz. Le rapport du vérificateur aux comptes (excusé car en voyage à Cuba) est communiqué aux présents. Guido est félicité pour le travail réalisé et les comptes de 2023 sont approuvés à l'unanimité.

RAPPORT DES ACTIVITÉS NATIONALES ET ÉCHANGE DE VUES SUR LE FONCTIONNEMENT ET L'AVENIR DE L'ASSOCIATION

Freddy Tack, président national, a repris plusieurs points et sujets de réflexion.

Il estime que, en examinant les rapports régionaux et celui de la Coordination, on constate un investissement important au niveau national pour la Cumbre de los Pueblos et le Tribunal International contre le Blocus. A ce sujet il tient à féliciter et remercier Wim pour son engagement intense pour l'organisation de ces activités.

A communiquer à ce sujet : un documentaire est sorti sous le titre « Culpables » au sujet du Tribunal International, et les éditions « Ocean Sur » ont publié un livre en espagnol et en anglais titré « Denunciación de un crimen. Memorias del Tribunal Internacional contra el bloqueo a Cuba ». Le livre est disponible gratuitement en PDF sur le site web de Ocean Sur.

Nous avons été confrontés à des problèmes avec les banques avec sept cas de blocage de paiements de la cotisation à l'association, dont le président, le vice-président et le vérificateur aux comptes. Quatre cas concernent la banque VDK et trois BNP-Paribas-Fortis, et tout les blocages ont été effectués par ING.

Soberana : Nous poursuivons notre collaboration avec Soberana pour l'envoi d'un conteneur avec du matériel médical et autres. Les dons sont toujours importants pour cette action solidaire.

Cuba Sí : après la démission de Silvia, pour raisons de santé, Youri Blicck nous a dépanné pour la mise en page de notre revue et a fourni un apport important pour les derniers numéros. Nous voulons l'en remercier spécialement au nom de l'assemblée. Nous venons de recevoir la candidature de Lucienne pour reprendre la mise en pages, en collaboration avec Youri dans une première phase.

Un applaudissement pour Lucienne accueille cette communication. Le comité de rédaction est renforcé par un nouveau membre, Gunnar Vergauwen, et toute aide est bienvenue pour des articles et pour des traductions. Une nouvelle moins agréable est l'annonce d'une augmentation des frais de port pour l'envoi de la revue.

Facebook : notre page Facebook est toujours assurée par Monique Dits, qui reçoit les félicitations et le remerciement des présents.

Bibliothèque : notre bibliothèque continue à s'étoffer avec les dons de la bibliothèque de Marguerite Verhaeren et de Marie-José Body et une donation de livres et de documents par Paul van Hoorick. Il nous manque toujours une collaboration pour introduire les nouveaux titres dans le catalogue de DACOB et nous faisons un appel pour des candidats collaborateurs.

Archives : Le Conseil d'Administration a pris des contacts au sujet des archives de l'association (correspondance, rapports des assemblées, rapports du conseil d'administration, documents d'activités, etc) en vue d'en faire don à CARCOB-DACOB avec qui nous allons signer un accord de reprise. Les archives personnelles de membres actifs seront également reprises. DACOB a également accepté en dépôt notre exposition d'affiches de cinéma.

Statuts : Nos statuts, mis en concordance avec la nouvelle loi sur les organisations et tenant compte des remarques exprimées lors de la précédente assemblée, ont été approuvés par les membres effectifs de l'association et déposé pour publication au Moniteur Belge. Ils ont été publiés au Moniteur le 17/04/2024.

Site web : Le site web est un point plus négatif dans le bilan. Le site n'a plus été actualisé et seulement deux rubriques sont régulièrement complétées, la rubrique Cuba Sí (avec un retard de quelques numéros) et la rubrique mensuelle En Bref. Les autres rubriques ne sont que rarement actualisées par manque de collaborateurs volontaires.

Ce bref rapport prouve qu'avec les moyens limités dont nous disposons l'association maintient son action avec un apport à des activités importantes comme la Coordination, la Cumbre de los Pueblos et le Tribunal International contre le blocus.

Les informations au sujet de l'actualité à Cuba et de la situation difficile que traverse l'île sont assurées par la revue Cuba Sí, sur Facebook, le Site Web et durant les débats et rencontres.

Nous sommes également présents au niveau régional avec les activités sur le blocus, lors du 1er Mai, à ManiFiesta, et d'autres occasions.

Freddy insiste que si nous voulons poursuivre notre action et insuffler une reprise pour l'avenir il est indispensable de recruter de nouveaux membres, des collaborateurs actifs, et assurer des apports financiers par les cotisations, indispensables pour, entre autres, le maintien du Cuba Sí (une baisse du nombre de membres actuel, mettrait en danger la publication).

Plusieurs domaines d'activités qui reposent actuellement sur une ou deux personnes nécessitent un renforcement par de nouveaux volontaires :

- une aide administrative pour la Coordination, assurée actuellement par Wim pour la gestion quotidienne ;
- une aide administrative pour Guido, notre trésorier, ce qui nous permettrait de passer à un système de domiciliation pour les cotisations ;
- un ou des volontaires pour l'introduction de nouvelles acquisitions pour la bibliothèque ;
- des collaborateurs pour le site web : ajouter des articles, des annonces et une actualisation suivie des données du site ;
- une aide pour les traductions, néerlandais-français, français-néerlandais, espagnol-français et néerlandais, traductions vers l'espagnol et parfois traduction d'anglais.

Il faut s'atteler à ces points au niveau national et régional pour un engagement plus actif dans des activités propres avec les moyens limités disponibles (conférences, débats, stands d'information, films, expositions, etc.). Ce n'est que par un renforcement de notre action et une amélioration de l'information (surtout sur le site web) que nous pouvons agir pour attirer de nouveaux membres en espérant un rajeunissement des intéressés, ce qui n'est pas le cas actuellement.

Nous invitons les présents et les régionales d'accorder une attention suivie aux points cités et de faire des efforts pour maintenir nos activités et renforcer notre action de solidarité avec Cuba.

Freddy remercie les membres de l'assemblée générale pour leur contribution aux débats et leur suggestions pour le fonctionnement.

Élection des membres du Conseil d'Administration et du vérificateur des comptes.

Les présents ont exprimé leur vote, conformément aux statuts, pour les candidats administrateurs et vérificateur aux comptes.

Ont été élus comme membres effectifs : Régi Beauduinet, Hubert Celen, Anne Delstanche, Regi Rotty, Guido Schütz, Freddy Tack, Gunnar Vergauwen et Erik Wils.

Comme membres suppléants : Jacques Bols, Miek Caenbergers et Monique Dits.

Guy Verbakel est réélu comme vérificateur aux comptes.

RÉSOLUTION FINALE

Freddy Tack, président, a présenté un projet de résolution qui est accepté à l'unanimité. La résolution sera transmise à l'ICAP et à l'ambassade de Cuba. Le texte est repris ci-après.

RÉSOLUTION FINALE: 55 ANS D'AMITIÉ ET DE SOLIDARITÉ

L'asbl « Les Amis de Cuba » fête cette année son 55 anniversaire. 55 ans d'amitié et de solidarité avec le peuple cubain. 55 ans de partage avec nos amis cubains, avec les réalisations par la Révolution, avec les difficultés, les agressions, les sabotages, les campagnes de diffamation et l'accroissement permanent de la guerre non-conventionnelle contre Cuba. Durant toutes ces années Cuba n'a pas fléchi un seul instant. Malgré 65 ans d'agressions et d'un impitoyable blocus nos amis cubains ont continué à développer un modèle socio-économique socialiste, un modèle pour de nombreux pays dans le monde.

Par contre les États-Unis font tout pour mettre fin à la révolution cubaine et de s'approprier Cuba et de soumettre le pays à une occupation néocoloniale et à l'exploitation. Le renforcement du blocus, à des niveaux jamais connus auparavant, par Trump et Biden avec plus de 240 mesures au-dessus des 8 d'Obama a, avec les conséquences de la pandémie, fait que l'économie cubaine s'est retrouvée en si mauvais état. Ceci frappe durement la population cubaine dans tous les domaines de la vie quotidienne. Et surtout la reprise de Cuba sur la liste des pays qui soutiennent le terrorisme a eu un énorme effet négatif sur l'économie et empêche l'accès de Cuba au système financier international et aux crédits ou prêts auprès des institutions internationales.

Le 15 mai 2024 le gouvernement des États-Unis a annoncé la reprise de la Corée du Nord, de l'Iran, de la Syrie et du Venezuela sur une liste des pays qui « ne coopèrent pas pleinement aux efforts antiterroristes ». Le retrait de Cuba de cette liste est expliqué par « les circonstances pour Cuba ont changé entre 2022 et 2023 ». Immédiatement de fausses nouvelles ont circulé dans la presse et sur les réseaux digitaux, avec le message que Cuba était retiré de la liste des pays qui soutiennent le terrorisme. Rien n'est plus faux. Cuba est toujours maintenu sur cette liste arbitraire. Des manipulations cyniques de l'info : on déclare que Cuba combat le terrorisme, on négocie avec Cuba pour une collaboration dans la lutte contre le terrorisme, et on n'élimine pas Cuba de la liste des pays qui soutiennent le terrorisme. Où est la logique ? Où est

RENCONTRE AVEC LA DÉLÉGATION DE L'AMBASSADE

L'assemblée a accueilli Rigoberto Santiesteban, conseiller, et Daniel González Rodríguez, responsable presse et solidarité, qui ont exposé la situation complexe et difficile vécue par Cuba à cause du blocus et de la reprise injuste sur la liste des pays qui soutiennent le terrorisme, et répondu aux questions des présents.

CLÔTURE

Comme la tradition le prévoit l'assemblée a été clôturée par le verre de l'amitié et un repas fraternel. L'assemblée a remercié l'équipe des Amis de Cuba de Campine-Mol pour l'accueil chaleureux et l'organisation de cette assemblée qui marque le 55e anniversaire de l'association.

l'honnêteté de telles positions contradictoires de la part du gouvernement Biden ?

Les Amis de Cuba, en leur 55e anniversaire, reconfirment leur solidarité et leur amitié avec le peuple cubain.

Ils exigent :

- le retrait de Cuba de la liste des pays qui soutiennent le terrorisme ;
- la levée du blocus économique, commercial et financier qui, depuis des années, est à juste titre condamné par le monde entier ;
- l'arrêt des campagnes de diffamation et des tentatives de déstabilisation, entre autres par l'usage intensif de réseaux digitaux ;
- la restitution du territoire illégalement occupé à Guantánamo ;
- l'ouverture de relations normales entre les États-Unis et Cuba, dans un respect mutuel, pour laquelle plaide l'autorité cubaine depuis des années.

Assemblée générale des membres de l'asbl «Les Amis de Cuba» - Mol, 16 juin 2024

VERSLAG VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING VAN DE VZW «DE VRIENDEN VAN CUBA» - MOL, 16 JUNI 2024

Freddy Tack

De zitting wordt geopend door Hubert Celen, verantwoordelijke van de regionale afdeling Kempen-Mol, die een welkomwoord richt aan de aanwezigen. Na de melding van de verontschuldigde leden stelt Freddy Tack, voorzitter, de verschillende punten van de agenda voor.

ACTIVITEITENVERSLAG VAN DE REGIONALE AFDELINGEN VOOR 2023

De activiteitenverslagen van de regionale afdelingen Antwerpen, Brussel-Brabant, Gent-Oost en West Vlaanderen, Kempen-Mol en Luik worden voorgesteld aan de algemene ledenvergadering. Te benadrukken punt: het initiatief van de regio Antwerpen, gevolgd door de regio Gent, van de organisatie van een infostand en het verspreiden van een vlugschrift in het commercieel centrum van de twee steden, wat toeliet een talrijk publiek te informeren dat anders niet bereikbaar is. Dit initiatief werd goed ontvangen door de voorbijgangers en maakte info en discussies mogelijk over de blokkade en de huidige moeilijkheden in Cuba.

ACTIVITEITENVERSLAG VAN DE COÖRDINATIE VOOR DE OPHEFFING VAN DE BLOKKADE

Wim Leysens, secretaris van de Coördinatie, stelt het verslag voor van de activiteiten voor 2023 en begin 2024. De Coördinatie heeft deelgenomen aan het internationaal debat tijdens de Top van de Volkeren, aan het debat over de blokkade op Manifesta en aan het Internationaal Tribunaal tegen de blokkade, waar Wim een getuigenis heeft voorgesteld.

De campagne over de banken werd geactualiseerd en stappen werden gezet bij de banken, het ministerie van financiën en met een parlementaire vraag. Het bankendossier werd ook overgemaakt aan verschillende solidariteitsorganisaties in Europa.

Ter gelegenheid van de verkiezingen, begin 2024, werd een vragenlijst overgemaakt aan de democratische partijen over hun standpunt inzake de blokkade. Zes partijen hebben geantwoord en veroordelen de blokkade en de houding van de banken.

De Coördinatie contacteerde ook de jongerenafdelingen van de partijen en de vakbonden, met weinig reacties (enkel COMAC en Jong Groen).

Ideeën werden uitgewisseld met het ICAP en andere Europese verenigingen om de basis van de actie te verbreden en toegang te vinden tot de media. Ze worden hernomen tijdens de Solidariteitsontmoeting van de Europese verenigingen, voorzien in Parijs in november 2024.

Lobbying is verdergezet bij de Europese en Nationale instanties.

Wij stellen vast dat de deelname van de ondertekende verenigingen van het platform zich beperkt.

De werksitzingen worden praktisch enkel bijgewoond door de Vrienden van Cuba, Cubanismo en ACV-Puls (sporadisch de AC van het ABVV). Er moet geijverd worden naar een ruimere deelname.

FINANCIËEL VERSLAG

Het financieel verslag wordt voorgesteld door de penningmeester, Guido Schütz. Het verslag van de rekening-nazichter (verontschuldigd want momenteel in Cuba) wordt voorgesteld aan de aanwezigen.

Guido wordt gefeliciteerd voor het verwezenlijkte werk en het bilan van 2023 wordt unaniem goedgekeurd.

NATIONAAL ACTIVITEITENVERSLAG EN BESPREKING OVER DE WERKING EN DE TOEKOMST VAN DE VERENIGING

Freddy Tack, nationaal voorzitter, stelt meerdere punten ter overdenking voor.

Hij benadrukt dat bij het overlopen van de regionale verslagen en het verslag van de Coördinatie, een belangrijke investering werd geleverd op nationaal vlak voor de Cumbre de los Pueblos en het Internationaal Tribunaal tegen de Blokkade. Hij wenst hiervoor Wim te feliciteren en te bedanken voor zijn intense inzet bij de organisatie van deze activiteiten.

Te melden: een documentaire film is gemaakt onder de titel « Culpables » over het Internationaal Tribunaal, en de uitgeverij Ocean Sur heeft een boek gepubliceerd in het Spaans en in het Engels onder de titel « Denunciación de un crimen.. Memorias del Tribunal Internacional contra el Bloqueo de Cuba ». Dit boek is gratis beschikbaar op de website van Ocean Sur, in PDF.

Banken : Onze vereniging heeft problemen gehad met de banken, met een blokkering van betalingen van het lidgeld van zeven leden, waaronder de voorzitter, de vice-voorzitter en de rekeningnazichter. Vier gevallen betroffen de VDK-bank en drie BNP-Paribas-Fortis, en alle blokkering werden uitgevoerd door ING.

Soberana : wij zetten onze samenwerking met Soberana verder voor het verzenden van een container met medisch en ander materiaal naar Cuba. Giften voor deze actie zijn nog steeds even belangrijk.

Cuba Sí : na het ontslag van Silvia, wegens gezondheidsredenen, heeft Yuri Blicck ons geholpen voor de lay-out en heeft sterk bijgedragen voor de laatste nummers. Wij wensen hem hiervoor, namens de algemene vergadering, speciaal te bedanken. Wij kregen pas de kandidatuur binnen van Lucienne om de lay-out over te nemen, in een eerste stadium in samenwerking met Yuri. Een applaus voor Lucienne ontvangt deze mededeling. Het redactiecomité is een lid rijker met Gunnar Vergauwen, en elke hulp is welkom voor artikels en vertalingen. Een minder aangenaam nieuws is dat de verzendingskosten gaan stijgen.

Facebook : onze Facebookpagina is nog steeds verzorgd door Monique Dits, die de bedanking en de felicitaties van de aanwezigen krijgt.

Bibliotheek : onze bibliotheek blijft uitbreiding nemen met de giften van de bibliotheek van Marguerite Verhaeren en van Marie-José Body en een donatie van boeken en documenten door Paul Van Hoorick. Wij hebben nog steeds nood aan samenwerking voor de invoering van de nieuwe aanwinsten in de catalogus van DACOB.

Archief : de Raad van Bestuur heeft stappen gezet voor het behoud van het archief van de vereniging (briefwisseling, verslagen van de ledenvergaderingen, verslagen van de raad van bestuur, documentatieover activiteiten, enz.) en besliste ze als gift te bezorgen aan CARCOB-DACOB, met wie wij een akkoord gaan ondertekenen voor de overname. Ook persoonlijke archieven van actieve leden zullen opgenomen worden.

DACOB heeft tevens aanvaard onze tentoonstelling van Cubaanse filmaffiches in bewaring te nemen.

Statuten : Onze statuten, aangepast aan de nieuwe wetgeving over verenigingen, en rekening houdend met de opmerkingen uitgedrukt tijdens de vorige algemene ledenvergadering, werden goedgekeurd door de effectieve leden van de vereniging en neergelegd voor publicatie bij het Belgisch Staatsblad. Zij werden gepubliceerd op 17/04/2024.

Website : een meer pijnlijk punt in het bilan is onze website. Deze werd niet meer geactualiseerd en slechts twee rubrieken worden regelmatig bijgewerkt: de rubriek Cuba Sí (momenteel met een vertraging voor de laatste nummers) en de maandelijkse rubriek Kort Nieuws. De andere rubrieken worden slechts uitzonderlijk geactualiseerd bij gebrek aan medewerkers.

Dit kort verslag toont aan dat wij, met de beperkte middelen waarover wij beschikken, de werking van de vereniging verzekeren, o.a. met een bijdrage aan belangrijke activiteiten zoals de Coördinatie, de Cumbre de los Pueblos en het Internationaal Tribunaal tegen de Blokkade.

De info over Cubaanse actualiteit en over de moeilijke toestand voor het eiland is verzekerd door ons tijdschrift Cuba Sí, op Facebook, op de website en gedurende debatten en ontmoetingen.

Wij zijn ook regionaal aanwezig bij activiteiten over de blokkade, op 1 mei, op Manifiesta, en andere gelegenheden.

Freddy dringt aan dat wij om onze actie verder te zetten en een impuls te geven voor de toekomst het noodzakelijk is nieuwe leden te werven, actieve medewerkers te motiveren, en de financiële middelen te verzekeren door de onmisbare lidgelden, o.a. voor de verderzetting van de Cuba Sí (een verdere daling van het aantal leden zou de publicatie op de helling zetten.)

Verskillende activiteiten die nu op één of twee personen berusten noodzaken een versterking met nieuwe vrijwilligers :

- een administratieve hulp voor de Coördinatie, heden verzekerd door Wim voor het dagelijks beheer ;
- een administratieve hulp voor Guido, onze penningmeester, die zou toelaten over te gaan tot een domiciliëringssysteem voor de lidgelden ;
- een medewerking voor de introductie van de nieuwe aanwinsten van de bibliotheek ;
- medewerkers voor de website : artikels invoeren, aankondigingen en de opvolging van de actualisatie van de gegevens van de site ;
- hulp voor vertalingen Frans-Nederlands, Nederlands-Frans, Spaans-Nederlands en Frans, vertalingen naar het Spaans en soms vertalingen uit het Engels.

Deze punten moeten opgevolgd worden op nationaal en regionaal vlak voor een meer actieve inzet in de eigen activiteiten, met de beperkte beschikbare middelen (voordrachten, debatten, infostands, films, tentoonstellingen, enz.). Slechts met een versterking van onze acties en een verbetering van onze informatie (vooral op de website) kunnen wij nieuwe leden aantrekken met liefst een verjonging van de krachten, wat heden weinig of niet het geval is.

Wij nodigen de aanwezigen en de regionale afdelingen uit om een opgevolgde attentie te leveren voor de geciteerde punten en inspanningen te leveren voor de verderzetting en versterking van onze solidariteitsinzet voor Cuba.

Freddy dankt de deelnemers aan de algemene ledenvergadering voor hun bijdrage tot de debatten en hun suggesties voor de werking.

VERKIEZING VAN DE LEDEN VAN DE RAAD VAN BESTUUR EN DE REKENINGNAZICHTER

De aanwezigen hebben hun stem uitgedrukt, conform aan de statuten, voor de kandidaten als lid van de Raad van Bestuur en de rekeningnazichter.

Werden verkozen tot effectief lid: Régi Beauduinet, Hubert Celen, Anne Delstanche, Regi Rotty, Guido Schütz, Freddy Tack, Gunnar Vergauwen en Erik Wils. Tot plaatsvervangende leden : Jacques Bols, Miek Caenberghs en Monique Dits.

Guy Verbakel werd verkozen als rekeningnazichter.

SLOTRESOLUTIE

Freddy Tack, voorzitter, stelt een slotresolutie voor die unaniem wordt goedgekeurd. Zij zal overgemaakt worden aan het ICAP en aan de ambassade van Cuba. De tekst volgt hierna.

ONTMOETING MET DE AFVAARDIGING VAN DE AMBASSADE

De vergadering ontving Rigoberto Santiesteban, raadgever, en Daniel González Rodríguez, verantwoordelijke pers en solidariteit, die een verslag brachten van de moeilijke en complexe toestand die Cuba ondergaat wegens de blokkade en de onjuiste opname op de lijst van landen die het terrorisme steunen, en de vragen van de aanwezigen beantwoorden.

SLOTRESOLUTIE: 55 JAAR VRIENDSCHAP EN SOLIDARITEIT

De vzw « de Vrienden van Cuba » viert dit jaar haar 55e verjaardag, 55 jaren vriendschap en solidariteit met het Cubaanse volk, 55 jaar meeleven met onze Cubaanse vrienden, met de verwezenlijkingen door de Revolutie, met de moeilijkheden, de agressies, de sabotages, de lastercampagnes en de bestendige uitbreiding van een niet-conventionele oorlog tegen Cuba.

Cuba heeft gedurende al deze jaren nooit een stap achteruit gezet. Niettegenstaande 65 jaar agressies en de meedogenloze blokkade ontwikkelden onze Cubaanse vrienden steeds verder een socio-economische socialistisch model, een voorbeeld voor talrijke landen in de wereld.

De Verenigde Staten daarentegen doen alles om een einde te stellen aan de Cubaanse revolutie en om Cuba terug in te palmen en te onderwerpen aan een neokoloniale bezetting en uitbuiting.

De versterking tot voorheen ongekende hoogtes van de blokkade door Trump en Biden met meer dan 240 extra maatregelen bovenop de 8 van Obama, heeft er samen met de gevolgen van de pandemie voor gezorgd dat de Cubaanse economie er nog nooit eerder zo slecht aan toe is geweest. Dit treft de Cubaanse bevolking hard in alle domeinen van het dagelijks leven. Vooral de opname van Cuba op de lijst van landen die het terrorisme steunen heeft een zeer sterke negatieve invloed op de economie en belet de toegang van Cuba tot het internationaal financieel systeem en tot kredieten of leningen bij internationale instellingen.

Op 15 mei kondigde de regering van de V.S. aan dat Noord-Korea, Iran, Syrië en Venezuela opgenomen blijven op een lijst van landen die onvoldoende deelnemen aan de strijd tegen het terrorisme. De schrapping van

AFSLUITING

Traditiegetrouw werd de algemene ledenvergadering afgesloten met de vriendschapsdrink en een gezellig eetmaal.

De algemene ledenvergadering bedankt de Vrienden van Cuba van de regio Kempen-Mol voor het warme onthaal en de inrichting van deze vergadering van de vereniging voor haar 55 jaar bestaan.

Cuba van deze lijst kreeg als uitleg dat « de omstandigheden voor Cuba veranderden tussen 2022 en 2023 ». Onmiddellijk deden valse berichten de ronde in de pers en op de digitale sociale netwerken, meldend dat Cuba geschrapt werd van de lijst van landen die het terrorisme steunen. Dit is niet waar, Cuba is nog steeds opgenomen op deze arbitraire lijst. Cynische manipulaties van de informatie : men verklaart dat Cuba het terrorisme bestrijdt, men onderhandeld met Cuba voor een samenwerking in de strijd tegen het terrorisme, en men schrapt Cuba niet van de lijst van landen die het terrorisme steunen. Waar is de logica ? Waar is de eerlijkheid met dergelijke contradictorische houdingen vanwege de regering Biden ?

De Vrienden van Cuba, ter gelegenheid van hun 55e verjaardag, herbevestigen hun solidariteit en vriendschap met het Cubaanse volk.

Zij eisen :

- de schrapping van Cuba van de lijst van landen die het terrorisme steunen ;
- de opheffing van de economische, commerciële en financiële blokkade die sinds jaren wereldwijd terecht massaal veroordeeld wordt ;
- de stopzetting van de lastercampagnes en van de destabilisatiepogingen, o.a. via het intensief gebruik van de digitale sociale netwerken ;
- de teruggave van het illegaal bezet gebied van Guantánamo ;
- de opening van normale relaties tussen de VS en Cuba, op basis van wederzijds respect, waar de Cubaanse overheid sinds jaren voor pleit.

Algemene ledenvergadering van de vzw « De Vrienden van Cuba » - Mol, 16 juni 2024

INHOUD - SOMMAIRE

3	Edito	12	Commemoratie 26-7
4	Actua: La guerre non déclarée continue	13	Sport: Boksen + Cuba op Olympische Spelen 2024
6	Mensenrechten op Cuba	16	Rapport de l'Assemblée Générale + résolution finale
8	Interview Grote Prijs humor	19	Verslag Algemene Ledenvergadering + slotresolutie
9	Cuba en de wereld		
10	Historia: Premières élections à Cuba		
11	Historia: Cubaanse landarbeiders in 1952		

BIBLIOTHEEK

Onze bibliotheek is toegankelijk op dinsdag, woensdag en donderdag, van 10 tot 17 u. (verwittigen per mail: bib.dacob@skynet.be of telefonisch: 02/503 19 82 om een afspraak te maken). De werken zijn ter plaatse raadpleegbaar.

Adres : Kazernestraat 33 te 1000 Brussel (niet ver van het Zuidstation, metro Lemonnier of Anneessens).

BIBLIOTHÈQUE

Notre bibliothèque est accessible les mardi, mercredi et jeudi, de 10 à 17 h. (prévenir par mail bib.dacob@skynet.be ou par téléphone : 02/503 19 82 pour fixer un rendez-vous). Les ouvrages sont à consulter sur place.

Adresse : rue de la Caserne 33 à 1000 Bruxelles (à deux pas de la gare du Midi - métro Lemonnier ou Anneessens).

De Vrienden van Cuba vzw - Les Amis de Cuba asbl

(Rue) Ad. Vandenschriek (straat), 119 - 1090 Jette -
E-mail : info@cubamigos.be

Lidgeld (jaarlijks) 16 €-8 € (2e en volgend lid van het gezin)-10€ (studenten tot 25 jaar)
Contribution (an) 16 €-8 € (2ème et membre suivant de la famille)-10€ (étudiants jusqu'à 25 ans)
Gelieve bij de storting van uw lidgeld niet te vergeten uw adres en e-mail adres te vermelden.
Prière de mentionner votre adresse et adresse e-mail lors du paiement de votre cotisation.
Rekening - Compte : De Vrienden van Cuba vzw - Les Amis de Cuba asbl
IBAN nr : BE90 523080117732
BIC Triobebb
ON - NE : 412063027

De vzw "De vrienden van Cuba" is een vereniging die tot doel heeft de toenadering tussen het Belgische en het Cubaanse volk te bevorderen en aan haar leden en het publiek middelen ter beschikking te stellen om tot een betere kennis te komen van de Cubaanse realiteit. Zij heeft geen enkel partijpolitiek karakter. Onze eigen artikels mogen geheel of gedeeltelijk overgenomen worden mits bronvermelding. Graag een presentemplaar.

L'asbl "Les Amis de Cuba" est une association qui a pour but d'oeuvrer au rapprochement entre le peuple belge et le peuple cubain et de mettre à disposition de ses adhérents et du public des moyens d'accéder à une meilleure connaissance de la réalité cubaine. Elle n'a aucun caractère de parti politique. Les articles de nos membres peuvent être repris entièrement ou partiellement, avec mention de l'origine. Prière de nous faire parvenir un exemplaire témoin.

Voorzitter/Président : Freddy Tack -
freddy.tack@belgacom.net.
Ondervoorzitter/Vice-président : Regi Rotty -
rotty.regi@scarlet.be
Schatbewaarder/Trésorier : Guido Schutz -
guido.schutz@skynet.be

CONTACT

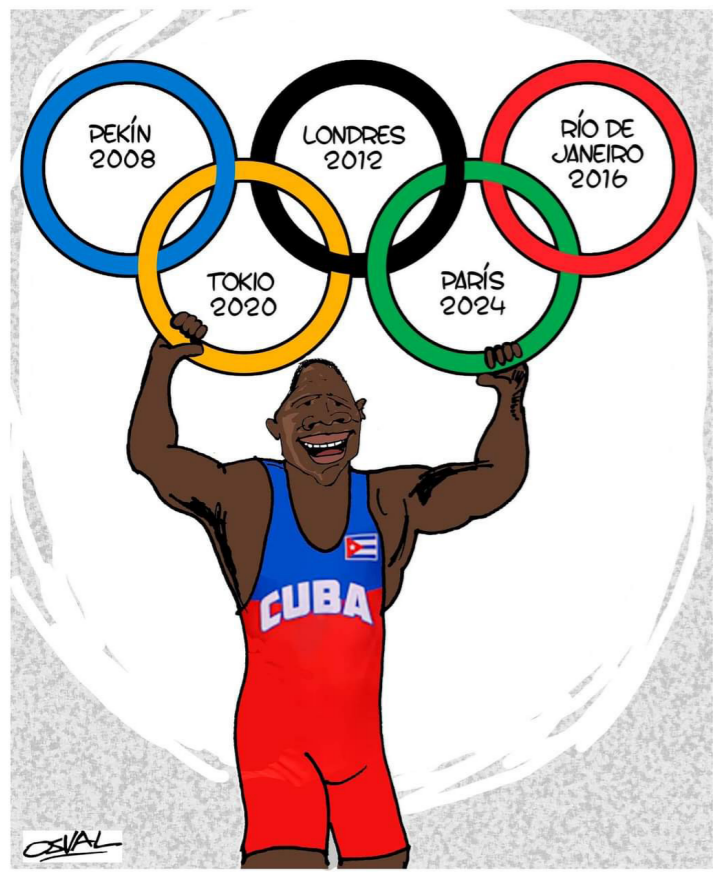
Brussel-Brabant - Bruxelles-Brabant: Freddy Tack - 02/428.79.97 en Anne Delstanche - 02/640.43.10
Antwerpen: Wim Leysens - 0495/71.02.54
Liège: Régi Beauduinet - 085/31.29.08 - Facebook : Les Amis de Cuba Liège
Gent, Aalst en West-Vlaanderen: Mireille Lefever - mireillelefever@hotmail.com - Facebook : Vrienden van Cuba - Regio Gent
Kempens: Hubert Celen - 014/31.43.39

Prijs per nummer/prix par numéro : 2 Euro
Leden gratis - membres gratuit

Hoofdredacteur/Rédacteur en chef > Freddy Tack
02/428.79.97 - E-mail : freddy.tack@belgacom.net

Redactie/rédaction > Anne Delstanche, Alexandra Dirckx, Monique Dits, Regi Rotty, Wim Leysens, Erik Wils.
Lay-out/mise en page > Youri Blicck
Kleurenpagina's/Pages couleur : Youri Blicck en Monique Dits
Eindredactie/rédaction finale > Youri Blicck, Monique Dits, Freddy Tack
Druk/impression > drukkerij Alfabet - Gent

website : www.cubamigos.be
https://twitter.com/cuba_be
Facebook : Amigos de Cuba Belgique

Juegos Olímpicos
2024 - París

Grote Prijs 1ste Biënnale politieke humor
in Havana - werk van Luc Descheemaeker - zie artikel p.8